Yollar ölü doğur Şuşadan bəri

Ənvər ƏHMƏD

YERİ

Məni atın göy üzünə,
Göylərin gömgöy üzünə,
Vida deyim yer üzünə.
Canım torpaqda dardadı,
Tapım göylərdə hardadı
Tanrım bizi atan yeri.

Ayağımı yollar yedi,
Ağrım ömrümə döz. - dedi,
Dərdim mənə çox söz dedi.
Hər əzaba gərdim sinə,
Tanrım, Tanrım, yetir mənə,
Əlim haqqa çatan yeri.

Bu aləm bir kor gözüdü,
Bizə baxan gor gözüdü,
Qəbrim cismimin közüdü.
Çox düşündüm dərin-dərin,
Cəhənnəmmiş fələklərin
Başımızı qatan yeri.

Bir yara var bağrım üstə,
Söz-söz yandım ağrım üstə,
Arzum çin-çin, ömür xəstə.
Zəhər imiş ömrün dadı,
Anamın qəbri boydadı
Bu dünyanın yatan yeri.

TAPILMAZ

İlahi, öldürən ölәndən çoxdu,
Çoxdu daşı yeyən, torpağı yeyən!
Əlinin üstündə bir əl ki, yoxdu,
Bəs hanı, bəs hanı axı, Sən deyən?!

Elə bil dünyanın gözündə daşam,
Atsalar gedərəm cəhənnəmədək!
Elə bil dərdimlə qanbir qardaşam,
Yarayam, sızıltım uzun çəkəcək?!

İzin ver, izin ver qapına gəlim,
Axı, sən öyrətdin dərdimin dərsin.
Bu nədir, İlahi, quruyur əlim,
Bir azca sən ağla, ömrüm göyərsin!

Ölür içimdəki məhəbbət andım,
Sənə deyiləsi sözüm də ölür.
Səni Allah kimi sevib inandım,
Bu yerin, bu göyün gözümdə ölür!

Gəl, gəl, sən ağrımın üstünə əl bas,
Ey məni dərd-qəmlə qoşa yaşadan.
Min il axtarsan da evim tapılmaz,
Üstümə od yağır daşdan, qayadan!

Allah, diqqət yetir ölüm cənginə,
Yollar ölü doğur Şuşadan bəri.
Dünyanın ayağın çək üzəngimə,
Mənim içimdədir ölüm səngəri.

QOL ÇƏKİRƏM

Məni məndən soruşma sən,
Mən arıyam, bal çəkirəm.
Çiçəklərdən çiçəklərə,
Elə bil ki, yol çəkirəm!

Məni məndən soruşma sən,
Böyümüşəm zədən-zədən.
Gecə-gündüz, şerimə mən
Ad seçirəm, qol çəkirəm!

Nə uşağam, nə də çağa,
Öz qanıma sarınmağa,
Bədnəzərdən qorunmağa
Ətrafıma kol çəkirəm!

ŞƏRƏF BACIM

Dərd biləním, bir dərd tapdım tər-təzə,
Bir ölümlə yenə durdum üz-üzə.
Şərəf bacım yaman gəldi bəd gözə,
Köçüb getdi mələklərə qoşuldu.

Saçlarını şəlalə tək darardı,
Möhlət bitdi, əcəl onu apardı.
Nəslim-köküm haray-həşir qopardı,
O, ürəkdən-ürəklərə qoşuldu.

Gözəl idi, yanağında laləsi,
Çəmən idi, üstündə gül jaləsi.
Ölüm haqdır, çıxanda son nəfəsi
Uçub getdi, fələklərə qoşuldu.

Son anında o gül kimi güləndi,
Birçəyini sığallayıb telləndi.
Birdən-birə şəfəqləndi, yelləndi,
Qanad açıb küləklərə qoşuldu.

Həyat söndü- o gül üzlü gülümə,
Əllərimi tez uzatdım ölümə.
Dünya boyda dərd yükləndi belimə;
Çin olmayan diləklərə qoşuldu...
Köçüb getdi mələklərə qoşuldu!..

MƏNİ BU DÜNYANIN ƏLİNDƏN ALIN

Məni bu dünyanın alın əlindən,
Atın cəhənnəmin oduna, atın.
Dözmürəm, bezmişəm fitnə-felindən,
Bu soyuq, sərt üzlü fani həyatın.

Məni bu yolların əlindən alın,
Varlığım usandı, taqətim öldü.
Gözümdə göllənən, ömr edən yaşım
Qanlı bir dəryadı, keçilməz göldü!..

Məni bu əzabın əlindən alın
Bir şair məzarı qazmağa nə var?
Qəbirçi, əllərin dibdən qurusun,
Külüng də tapılar, bel də tapılar!..

Məni bu dərd-sərin əlindən alın,
Ayağım quruyur, üşənir canım.
Bütün fələklərin hənası olar,
Ağrımın gözündən tökülən qanım!

Məni bu ağrının əlindən alın,
Ölümün əlində bir qara daşam.
Qovun buludları başımız üstdən,
Dünyanın gözündə bir dərya yaşam.

Nə Allah Allahdı, nə bəndə bəndə,
Kim kəsir, kim asır, kim qan içində.
Bu fani dünyanı tapdığım andan
Çürüyüb qalmışam bir can içində.

Üfüqdən qan sızır yolların üstə,
Gözümdə nöqtə tək qaralır axşam.
Çamırlı bir göldür bu həyat andır,
Mən onun içində batıb qalmışam.

Bu acı zəhrimar, bu sönük günlər,
Girsin bu dünyanın, girsin gözünə.
Çəkin hüdudları nərdivan edin,
Başımı Tanrının qoyum dizinə!..

Öləydim anamın bətnində gərək,
Girəydim içinə süd tabutumun.
Bayquş tək ulayıb əkinçi fələk,
Səpir yolumuza ölüm toxumun!

Məni bu gecənin əlindən alın,
Canımı ağrımla yarı bölmüşəm.
Qəbrimi mümkünsə göylərdə qazın,
Qərib bir durnayam, göydə ölmüşəm.

Məni bu dərdlərin əlindən alın,
Özümün dərd yükün həddindən betər.
Yerimi fələyin evində salın,
Torpağın üstündə yatdığım yetər!..

Çıxmışıq, deyəsən insafdan, haqdan,
Birbaşa tövbəni Allaha yazın.
Ölüb bu yolların yolçusu çoxdan
Qazın, bu yolların qəbrini qazın!..

Məni bu zülmətin əlindən alın,
Azıram dərdimin qaranlığında.
Kəfənsiz öləndə evim, eşiyim
Sındı qeyrətimin qılıncı qında.

Qan sızır ölümün barmaqlarından,
Qanımız, canımız, ruhumuz xəstə.
Məni məndən alın, cəsədim qalsın
Fələk ağı desin, yaramın üstə!..

O DA ÖLDÜ

Oda öldü...
Öldü!
Ölməyə bilərdi.
Onu öldürdü
ölməmək dərdi.
Hamı kimi
yeyirdi, gəzirdi, içirdi.
Hər səhər,
Badi-səba küləyini uda-uda,
Bizim küçədən keçirdi.
Pulu-parası da vardı,
Təmtəraqlı ev-eşiyi də.
Rəsmi, qeyri-rəsmi arvadları da.
Kələ-kötür uşaqları da .
Arabir yorulanda
Səkilərin üstündə oturub
Papirosunu dümləyərdi.
Və arabir deyərdi:
Dünya yorğa atdı, bala!
Minin, çapın!
onra gedin.
Son gününüzü tapın!
Sonra onun özü ömür atını mindi,
Gorgahına doğru çapdı, çapdı.
Kişi özündən çox-çox böyük
Bahalı bir qəbir tapdı!..

YERİYİR

Dərdin gözü qapqaradı,
Üstümə qətran yeriyir.
Xocalıda qəbrim üstdən
Ölüm, itim, can yeriyir.

Oddu millətin naləsi,
Bata bilməz haqqın səsi.
Şuşa ölüm piyaləsi,
İç, iç, zalım, qan yeriyir!

Mənim odum, közüm hanı?
Qisas andım, sözüm hanı?
Mənim tək türk yatağanı
Qalxır, Türküstan yeriyir.

Boğazın keçər qarmağa,
Zülmün zəncirin qırmağa.
Sənin bağrını yarmağa
Qırx milyon insan yeriyir!

BAŞIM BƏDƏNİMƏ AĞIRLIQ EDİR

Fikrim yumaq kimi dolaşır hərdən,
Göz yaşım ovcuma tökülür dən-dən.
Ay Allah, bir azca küsmüşəm səndən,
Yuyur yollarımı ölü yağışlar.
Bir qara dərdim var, ömrümü xışlar,
Bu ağrı, bu acı bağrımı didir.
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

Sən demə, dünyanın dadı zəhərmiş,
Dünya özün yeyir, lap bir tərtəmiş...
Ölümlər göylərdə bitib cücərmiş,
Buludlar kor olar yanan tüstümə.
Ayrılıq bir dərd var, dəyib şəsimə...
Ölüm addım-addım məni hey güdür,
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

Beynimdə cücərir min xəyal, min söz,
Yaram sinəm altda olubdur göz-göz!
Şair, kişisənsə bu ağrıya döz.
Mən yazım, sən oxu, mən ölüm, sən dərd,
Büküdü belimizi bu dünya namərd,
Göz yaşım tökülür, hey gildir-gildir.
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

Gözümdə gizlənib dünyanın yası,
Sökür varlığımı kədər dünyası,

Olub çilik-çilik ömrün aynası,
Hər şey bu dünyada bir əfsanədir,
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

Allahdan küsmüşəm, bəndəsi kimdi?
Göz yaşım doğuldu, içimdə çimdi.
Türkücən söyləyim, neyləyim şimdi,
Həyat oyuncaqdır, sərt qəhədir!
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

Mən Vətən itirdim Şuşa yaşında,
Qanım çiçəkləndi, hər bir daşında,
Biz yoxuq Allahım, bəs yaddaşında?!
Nə qədər şirinmiş torpağın dadı.
Torpaq deyən kimi ruhum qanadı
Yox, kimsə deməsin bu ah-uf nədir?
Başım bədənimə ağırlıq edir!..

KƏBİNİN DƏRDİMƏ KƏSİLİB MƏNİM

Mən çürüdüm bu dünyanın içində,
Qoca dünya mənim boyum biçimdə/
Nərim öldü, ömür adlı köçümdə
Ağrıma bax, ağrıma bax, ağrıma!

Dünya çağa, kainat bir bələkdi,
Tanrı məni torpaq üstə qan əkdi,
Sinəmizə çalın-çarpaz dağ çəkdi,
İnsafa bax, insafa bax, insafa!

Fələkləri dırnağında qanıq biz,
Ölü kimi quruca bir canıq biz,
Nə yüz ilik, nə min ilik, anıq biz!
Ömrümə bax, ömrümə bax, ömrümə!

Əzab üçün, ölüm üçün doğulduq,
Bu həyatın qəm selində boğulduq,
Gəldik, getdik, torpaq olduq, kül olduq
Əzaba bax, əzaba bax, əzaba!

Mən ömrümün közü üstə közərdim,
Həyatımı göz yaşımla becərdim,
Bəlkə milyon ildən sonra cücərdim,
Arzuma bax, arzuma bax, arzuma!

Kəbinim dərdimə kəsilib mənim,
Ənvər, ağrın sənə olubdur qənim,
Bürüyüb qəbrimi dumanım, çənim,
Canıma bax, canıma bax, canıma!

MƏNİ

Allah, ağla üstmdə sən,
Boğularsan tüstümdə sən.
Mən demirəm qəsdimdəsən -
Bir ağac tək bitir məni!..

Yerdə bir daşa dönmüşəm,
İçimdə yanıb sönmüşəm,
Bəlkə göylərdən enmişəm
Tanrım, yerdən götür məni.

Dərdin gözü qap qaradı,
Saçlarımı dərd daradı,
Allah, ürəyim yaradı,
Bu dünyadan itir məni.

Gözümlə qəbir qazıram,
Qəbrimə şeir yazıram,
Ölməyə çoxdan hazıram,
Dərgahıma ötür məni.

Ədəbiyyat qəzeti.- 2017- ci il.- 18 fevral.- S. 23.